

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/47/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115203427
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5115203427.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa M. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Žiline, dieťa rodičov: matky: M. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, R. a otca: Ing. V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. C. XX, R., právne zastúpený spoločnosťou Advokát Adriana Hrdinová, s.r.o., IČO: 47 245 841, so sídlom Vojtecha Spanyola 1726/13, Žilina, v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 30P/40/2015-386 zo dňa 09.03.2016, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 30P/40/2015-416 zo dňa 23.05.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo výroku o úprave styku otca s maloletým M., nar. XX.XX.XXXX, vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti súd návrh otca zamietol a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšku sa rozsudku súdu prvej inštancie **n e d o t ý k a .**

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletým synom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým M. každý týždeň v utorok a štvrtok od 16:00 hod. do 18:00 hod., každý párný týždeň od soboty od 10:00 hod. do nedele do 18:00 hod., počas Vianoc v nepárnom roku od 23.12. od 10:00 hod. do 24.12. do 16:00 hod. a od 26.12. od 10:00 hod. do 28.12. do 18:00 hod., v párnom roku od 30.12. od 10:00 hod. do 01.01. nasledujúceho roka do 18:00 hod., počas jarných prázdnin každý rok od pondelka od 10:00 hod. do stredy do 18:00 hod., počas veľkonočných sviatkov v nepárny rok od nedele do 10:00 hod. do pondelka do 18:00 hod., počas letných prázdnin od 15.07. od 10:00 hod. do 21.07. do 18:00 hod. a od 15.08. od 10:00 hod. do 21.08. do 18:00 hod. s tým, že otec maloletého M. prevezme od matky v mieste bydliska matky a po skončení stretnutia odovzdá matke v mieste bydliska matky. Vo zvyšnej časti súd návrh otca zamietol. Súčasne zastavil konanie o návrhu otca na zverenie maloletého M. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 37P/80/2013-170 zo dňa 06.02.2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 37P/80/2013-180 zo dňa 17.03.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č. k. 5CoP/41/2014-204 zo dňa 10.06.2014. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a o trovách štátu súd prvej inštancie rozhodne samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie posudzoval podľa ustanovení § 24 ods. 4, § 25 ods. 1, 2, § 26, § 28 ods. 2 a § 36 ods. 1 Zákona o rodine.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, znaleckým posudkom, výsluchom matky, otca a kolízneho opatrovníka, dospel k záveru, že sú dané dôvody k tomu, aby bol rozšírený styk otca s maloletým M.. Naposledy súd rozhodoval o úprave styku otca s maloletým rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 37P/80/2013-170 zo dňa 06.02.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č. k. 5CoP/41/2014-204 zo dňa 10.06.2014, ktorým manželstvo rodičov rozviedol, zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, upravil styk otca s maloletým tak, že otec bol oprávnený stretávať sa s maloletým M. každý týždeň v utorok a vo štvrtok od 16.00 hod do 19.00 hod. a každý párný týždeň v sobotu od 10.00 hod. do 19.00 hod. a v nedeľu od 10.00 hod. do 19.00 hod., schválil dohodu rodičov o výške výživného, ktoré bude otec zasielať k rukám matky, v sume 250,- eur mesačne. Zo znaleckého posudku mal súd prvej inštancie za preukázané, že psychický vývin maloletého je poznačený primárnou diagnózou - Aspergerovým syndrómom, t. j. pervazívnou vývinovou poruchou, v komorbidite s ADHD (porucha pozornosti s hyperaktivitou a impulzívnosťou). Vzťahy maloletého k obom rodičom sú sytené kladnými emóciami. Obidvaja rodičia prejavujú voči dieťaťu pozitívne emócie a záujem o neho. M. postoj voči rodičom sú čiastočne ovplyvňované matkou aj otcom. Jeho postoj voči rodičom sú však založené prevažne na pozitívnych emočných zážitkoch a spoločne vykonávaných aktivitách s oboma rodičmi. M. spočiatku uvádzal, že sa s otcom chce stretávať, ale spať u neho nechce. Dôvodom tohto postoja bol prevažne predpoklad, že by bola mamička smutná, ak by u otca prespával. Neskôr spontánne uvádzal, že by u otca jeden deň za týždeň chcel spať, no zvyšok času by chcel byť s mamou. Keď otec navrhol, že by u neho spal každý druhý týždeň, súhlasil s tým. Obaja rodičia sú po osobnostnej stránke kompetentní vychovávať dieťa. Vzhľadom na primárnu diagnózu dieťaťa psychológ nepovažuje striedavú starostlivosť za vhodnú. Pri občasnom prenocovaní a aj častejšom stretávaní s otcom nepredpokladá ohrozenie výchovy dieťaťa a jeho zdravotný telesný a duševný vývin. Zmena prostredia je pre dieťa prospešná, je však potrebné, aby jeho otec rešpektoval jeho zdravotné ťažkosti. V priebehu konania, na základe záverov znalca, otec netrval na zverení maloletého do striedavej starostlivosti oboch rodičov, súd prvej inštancie preto rozhodoval len o návrhu otca na rozšírenie styku s maloletým. Upravil stretávanie otca s maloletým tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku prvej inštancie a podľa jeho názoru táto úprava styku je v záujme maloletého. Súd prvej inštancie je toho názoru, že otec by sa mal stretávať s maloletým M. čo najčastejšie, pretože otec má záujem stretávať sa s ním a má právo podieľať sa na jeho výchove. Otec sa bude stretávať s maloletým M. počas týždňa tak, ako v čase posledného rozhodnutia súdu a tiež od soboty do nedele, s tým, že u otca aj prespí. Počas bežného roka bude mať upravené pravidelné stretávanie s M., so zmenou oproti doterajšej úprave, s prespatím zo soboty do nedele a upravil stretávanie otca s M. aj počas vianočných, veľkonočných sviatkov, počas prázdnin, pričom na rozdiel od návrhu otca znížil počet za sebou nasledujúcich dní, ktoré bude maloletý tráviť u otca. Prihliadol na odporúčania znalca, psychológov, v starostlivosti ktorých je maloletý, pričom treba uviesť, že súd prvej inštancie zo správ psychológov nezistil také skutočnosti, na základe ktorých by mal obmedzovať stretávanie otca s maloletým, v takom rozsahu, ako navrhovala matka. Podľa názoru súdu prvej inštancie v záujme maloletého je, aby trávil viac času s otcom, ktorý sa chce podieľať na jeho výchove, chce starostlivosť o neho zabezpečiť. V súčasnej dobe rodičia nedokážu spolu riadne komunikovať, sú medzi nimi zjavné rozpory, avšak v záujme maloletého by sa mali snažiť riešiť túto situáciu. Vzhľadom na vyjadrenia psychológov je potrebné, aby rodičia mali jednotný výchovný prístup, spoločne riešili problémy týkajúce sa maloletého, ich spoločného dieťaťa. Podľa názoru súdu prvej inštancie, mať rád svoje dieťa znamená rešpektovať druhého rodiča. Súd prvej inštancie poznamenal, že rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa jednému z rodičov do osobnej starostlivosti zachováva všetky rodičovské práva a povinnosti aj tomu z rodičov, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Tento rodič, aj keď je spravidla prevažne vylúčený z bezprostredného výkonu svojich rodičovských práv a povinností, nie je pozbavený práva dieťa vychovávať. Je na ňom, aby využíval aspoň obmedzené možnosti na to, aby aj pri nedostatku príležitosti na sústavné výchovné pôsobenie mal na výchovu dieťaťa vplyv. Jedným z prostriedkov na zabezpečenie čiastočnej spoluúčasti rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na výchove maloletého dieťaťa a na udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovaní citových vzťahov je osobný styk rodiča s maloletým dieťaťom. Úlohou rodiča, ktorému nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je najmä to, aby pri styku s maloletým dieťaťom svoju rolu vo výchove dieťaťa uplatňoval len pozitívnym spôsobom a nie aby maril výsledky výchovy dieťaťa rodičom, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Úlohou rodiča, ktorý má maloleté dieťa v osobnej starostlivosti, je okrem iného aj to, aby so zreteľom na záujem dieťaťa vytváral priaznivé podmienky na styk tohto rodiča s maloletým dieťaťom, a to najmä vedením dieťaťa k správneému vzťahu k tomu rodičovi. V článku 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia

majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť záujem dieťaťa. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o úprave styku prihliadol na záujem maloletého M., na jeho citové väzby k rodičom, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia. Prihliadal na to, aby bolo rešpektované právo maloletého na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerance a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa. Súd prvej inštancie poznamenal, že nevykonával výsluch svedka PhDr. W. M., PhD., klinického psychológa, ktorého navrhovali rodičia vypočuť, keďže súdu postačovala k rozhodnutiu správa tohto psychológa z vyšetrenia maloletého, ako je vyššie uvedené.

4. Proti citovanému rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie matka, ktorá uviedla, že okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým záverom. Ďalej uviedla, že okresný súd do konania pribral znalca. Ona, ako aj maloletý M. sa vyšetreniu podrobili. Otec po dvoch hodinách odišiel s ospravedlnením znalcovi, že potrebuje čo najskôr odísť, teda celé vyšetrenie neabsolvoval a nespolupracoval. K uvedenému znalec zaujal záver, že defenzívny postoj vyšetrovaného neumožňuje presnejšie vyjadrenie k jeho osobnostným charakteristikám, za ktorým správaním môže byť aj obava z prezradenia skutočností, ktoré by mu z hľadiska účelu vyšetrenia mohli uškodiť. Namietala, že tvrdenia otca o jeho rodinných pomeroch, názoroch na synov zdravotný stav, ako aj o zodpovednosti vo vzťahu k alkoholu, sú ďaleko od skutočnej pravdy. Súd prvej inštancie tieto skutočnosti nevzal do úvahy. Podľa odvolateľky otec uvedeným postojom vyjadruje, že nerešpektuje dieťa, ani jeho stav. Znalec svoje stanovisko k frekvencii stretávania sa s dieťaťom zo strany otca oprel o tú skutočnosť, že otec bude rešpektovať jeho zdravotné ťažkosti, čo sa však nedeje. Poukázala tiež na to, že otec sa s maloletým nijako nepripravuje na vyučovanie, nevenuje sa mu a dieťa ho prakticky nezaujíma. Okrem toho maloleté dieťa je zdravotne postihnuté autizmom, nočnou enurézou, dysláliou a vyvádza ho z rovnováhy neustály ruch domácnosti, ako aj plač malého dieťaťa. Najmä u autistov je podľa odvolateľky nevyhnutné pokojné prostredie bez výrazných zmien a narúšaním osobného režimu. Uviedla tiež, že maloletý prichádza domov hladný, smädný, vyčerpaný a neschopný prípravy na vyučovanie. Uvedený spôsob styku dieťaťa s otcom podľa matky doslova dieťa likviduje. Často otec nedodríava hodiny návratu, pričom dieťa trávi čas nie s otcom, ale so starým otcom, ku ktorému je iba odložený. Súd prvej inštancie pochybil, keď neznačal za potrebné zaoberať sa nedostatočným vyšetrením otca, nenariadil vyšetrenie doplniť a ani k veci nevyočul znalca. Postačovalo mu to, čo o sebe otec chcel povedať a považoval to za hodnoverné, hoci uvádzala konkrétne situácie, v ktorých otec zlyhal, k čomu navrhla vypočuť aj konkrétnych svedkov. Ani kolízna opatrovníčka nevykonala šetrenie v novej rodine otca. Navyše súd nezisťoval názor dieťaťa, najmä ohľadne prespania u otca. Ani súd, ani kolízna opatrovníčka nekontaktovali dieťa a nezisťovali jeho názor na stretávanie s otcom, a aj keď mali a mohli priamo od maloletého počuť, ako otec nezodpovedne pristupuje ku styku. Maloletý neodmieta s otcom, chce sa s ním stretávať, čo odvolateľka rešpektuje, ale u otca prespávať nechce. Súd prvej inštancie ani nevyčlenil súvisle dva týždne kontaktu so synom ako matke, ktoré by mohla využiť napríklad na dovolenku. Na rozdiel od otca je ukrátená o súvisle prázdninové obdobie a absentuje rozdelenie styku počas veľkonočných sviatkov v párnom roku, nakoľko rozsudok upravuje veľkonočné sviatky v nepárny rok od nedele do pondelka, ale párný rok neuvádza.

5. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý súhlasí s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania.

6. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril otec tak, že na vyšetrení u znalca bol osobne prítomný a celé plne absolvoval, pričom všetky informácie sú v znaleckom posudku. Koniec a začiatok vyšetrenia určoval psychológ. Presvedčenie matky, že jeho vyšetrenie u znalca je nedostatočné, je len jej subjektívny pocit. Tvrdenie matky ohľadne toho, že je alkoholik, považuje za osobnú urážku, ktorá nie je ničím podložená. Nikdy nebol trestaný za alkohol, nevykonal žiadny priestupok, nemal problémy v práci, ani v osobnom živote. V roku 2013 pri rozvoze preukázal, že matka klame, keď sa dokonca podrobil odborným vyšetreniam, ktoré u neho nepreukázali žiadny alkoholizmus, resp. nadužívanie alkoholu. Uvedené potvrdil aj znalec, ktorý u neho nezisťoval závislosť na alkohole a ani žiadne znaky psychopatológie. Naopak, závery znaleckého psychologického posudku preukázali u matky zvýšenú škálu negatívnych osobnostných charakteristík, ako je hypochondria, teatrálnosť, subjektivita, hystéria a depresia. Podľa odvolateľa integrácia maloletého do jeho rodiny prebehla dobre. Priestorovo aj vybavením má maloletý, ako aj ostatní členovia rodiny nadštandardné podmienky na bývanie, keďže

ide o 4-izbový zrekonštruovaný byt o výmere 120 m². Vzťah maloletého so súčasnou manželkou je veľmi dobrý, keďže táto je dlhoročnou učiteľkou pre ročník 1. - 4. a má s deťmi skúsenosti, a to aj s deťmi s aspergerovým syndrómom. Názor maloletého dieťaťa mal okresný súd zistený prostredníctvom vyšetrenia u znalca, kde sa M. vyjadril, že nemá žiadny problém u neho prespať, avšak chce sa vrátiť k mame.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 65 C. m. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania napadnutý rozsudok potvrdil v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 C. m. p.

8. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 C. s. p.).

9. Pre úplnosť odvolací súd k odvolacím dôvodom uvádza, že dôkazy hodnotí súd prvej inštancie podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 C. s. p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.

10. Pokiaľ matka v odvolaní namietala, že znalec otca nedostatočne vyšetril, keďže otec sa ponáhal, pričom v znaleckom posudku uviedol ohľadne otca, že jeho defenzívny postoj a výrazná snaha o cenzúru informácii pri testovaní neumožňuje presnejšie vyjadrenie k jeho osobnostným charakteristikám a miere užívania alkoholu, za ktorým správaním môže byť aj obava vyšetrovaného z prezradenia skutočností pri vyšetrovaní, ktoré by mu z hľadiska účelu vyšetrenia mohli uškodiť, odvolací súd konštatuje, že pre rozhodnutie súdu prvej inštancie sú podstatné predovšetkým závery znaleckého posudku, v ktorých sú premietnuté a zohľadnené všetky podstatné skutočnosti zistené pri vypracovávaní znaleckého posudku. Obdobne sa odvolací súd stavia aj k vyjadreniu otca k odvolaniu matky, ktorý poukázal na výsledky znaleckého psychologického posudku na strane matky v tom smere, že sa u nej prejavuje zvýšená škála negatívnych osobnostných charakteristík, ako je hypochondria, teatrálnosť, subjektivita, hystéria a depresia. Znalec by v prípade nedostatočnej spolupráce s niektorou z procesných strán, bol oprávnený navrhnúť ďalší termín vyšetrenia, prípadne avizovať nespoluprácu súdu prvej inštancie za účelom odstránenia prípadnej nesúčinnosti niektorej zo strán, čo sa však v danom prípade nestalo. Z tohto dôvodu odvolací súd námietku odvolateľky vyhodnotil ako nedôvodnú.

11. Ohľadne námietky matky týkajúcej sa nevypočutia, resp. nepredvolania znalca, odvolací súd konštatuje, že je na rozhodnutí súdu prvej inštancie, ak je to účelné (napr. pokiaľ by boli závery znaleckého posudku nejasné a ak by to účastníci navrhovali), predvolať znalca. Navyše matka vo svojom vyjadrení k znaleckému posudku predvolanie a vypočutie znalca ani nenavrhovala. Z toho dôvodu odvolací súd aj túto námietku odvolateľky vyhodnotil ako nedôvodnú. V zásade je len na úvahe súdu, či vzhľadom na závery znaleckého posudku pristúpi k predvolaniu a vypočutiu znalca, čo v danom prípade prvostupňový súd nepovažoval za účelné, s ktorým záverom sa odvolací súd stotožnil.

12. V súvislosti s námietkou matky ohľadne nevypočutia maloletého syna súdom prvej inštancie, resp. kolíznym opatrovníkom, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 38 ods. 1 C. m. p., podľa ktorého, ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor a ustanovenie § 38 ods. 2 C. m. p., podľa ktorého názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim veku a vyspelosti. Zisťovanie názoru maloletého je obligatórnym postupom súdu, pričom vyjadrenie názoru dieťaťa nie je podmienené vekovou hranicou ani rozumovou vyspelosťou, ale schopnosťou ho vyjadriť, a to primárne samostatne. Schopnosť vyjadriť samostatne svoj názor je ovplyvnená predovšetkým od veku a rozumovej vyspelosti dieťaťa. Rovnako s prihliadnutím na vek a vyspelosť dieťaťa, súd zvolí spôsob zistenia názoru maloletého, a teda či tak urobí súd sám výsluchom na pojednávaní, mimo pojednávania prostredníctvom orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a pod., prípadne či tak urobí v prítomnosti iných osôb, alebo bez prítomnosti iných osôb. Pokiaľ rodičia od počiatku navrhovali znalecké dokazovanie, v rámci ktorého znalec odborne pracoval s maloletým najmä za účelom zistenia jeho

postoja k rozšíreniu styku otca s maloletým dieťaťom, možno takýto postup považovať za plnohodnotné, s odbornou starostlivosťou vykonané zisťovanie názoru maloletého dieťaťa k rozšíreniu styku, v ktorom znaleckom posudku bol vyjadrený názor maloletého dieťaťa k tejto problematike. Navyše odvolací súd dodáva, že výsluch maloletého dieťaťa je pre dieťa značne stresujúcim faktorom. S prihliadnutím na vek a zdravotný stav maloletého dieťaťa, ako aj na nepochybné závery znaleckého posudku ohľadne vôle maloletého dieťaťa prespávať u otca, odvolací súd konštatuje, že takýto postup spĺňa kritériá vyjadrenia názoru maloletého dieťaťa v zmysle vyššie uvedených procesných predpisov. Ani túto námietku matky odvolací súd nevyhodnotil ako relevantnú.

13. Pokiaľ ide o námietku matky týkajúcu sa neprešetrenia pomerov na strane otca v jeho domácnosti, odvolací súd poukazuje na správu kolízneho opatrovníka o vykonaní prešetrenia rodinných pomerov u matky, ako i u otca, kde uvádza, že otec vlastní 3-izbový byt, kde má maloletý vytvorené podmienky v rámci prípravy na zabezpečenie hygieny, čistého oblečenia, prípadne prípravy do školy. Ohľadne námietky matky, ktorou poukazovala na skutočnosť, že v domácnosti otca sa zdržujú aj iné osoby, a to manželka, odvolací súd ani túto námietku nepovažoval za dôvodnú, nakoľko ide o rozšírenie styku s otcom a maloleté dieťa navštevovalo jeho domácnosť, je mu rodinné prostredie otca dobre známe, s čím súvisí aj skutočnosť, že maloletý pozná aj ďalších rodinných príslušníkov zo strany otca v rámci uskutočňovania doterajšieho styku. Odvolací súd dodáva, že maloletý sa s otcom stretával, je na neho a jeho rodinu zvyknutý. Pokiaľ súd prvej inštancie neupravil styk otca počas veľkonočných sviatkov v párný rok, je zrejme, že v tom čase je v starostlivosti matky tak, aby aj ona mohla realizovať prežitie veľkonočných sviatkov v primeranom rozsahu vo vzťahu k otcovi, a to sa týka aj úpravy styku počas letných prázdnin, nakoľko otec má počas celých prázdnin upravený styk s maloletým „len“ týždeň v príslušnom mesiaci.

14. Odvolací súd konštatuje, že aj otec, hoci je vylúčený z bezprostredného výkonu rodičovských práv a povinností k svojmu dieťaťu, nie je zbavený zodpovednosti za všestranný vývoj dieťaťa, a to v záujme jeho zdravého psychického vývoja, udržiavania rodičovského vzťahu a upevňovania citového puta. Cieľ, ktorý je rozhodnutím sledovaný, môže byť úspešne splnený len vtedy, ak si matka uvedomí, že aj otec má právo byť so svojím maloletým dieťaťom sám, bez akejkoľvek prítomnosti, pričom vzťahy medzi rodičmi nie sú optimálne. Obaja rodičia by mali prejavovať snahu, aby pre najlepší záujem dieťaťa vytvorili čo najvhodnejšie podmienky na ničím nerušenú realizáciu styku.

15. Odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávaný prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa prvostupňový súd neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné. Nakoľko odvolacie dôvody odvolateľky boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (pokiaľ majú vplyv na vecnú správnosť v rozhodnutí vo veci samej), tento potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

16. Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o trovách konania súdu prvej inštancie, keďže tento vykazuje vecnú správnosť.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 C. s. p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)